

[Hans Thyge Jacobsen.]

paa visse Punkter Ting, som vi ikke kan se med Sympati paa. Jeg skal nævne til sidst, hvad det er.

Vi kan ikke se med Sympati paa, at man ved Ændringsforslagene forhøjer Invalide- og Aldersrentesatserne for Stor-københavn, imod at man til Gengæld ned-sætter dem for den tredie Kommunegrupes Vedkommende, Landkommunerne. Der vil her fremkomme saa smaa Beløb for Invalide- og Aldersrentenydere — jeg nævner 390 Kr. med Fradrag af de 9 pCt., som Pristalsreguleringen indfører, for enligttillede Kvinder samt Ægtepar, naar kun Hustruen opfylder Betingelserne —, at vi maa anse det for at nærme sig det urimelige. Man har forhøjet det Beløb, som staar til Raadighed for Kommunerne til skønsmæssig Supplering fra 4 pCt. til 5 pCt. af det samlede Beløb, Kommunerne udreder. Det er maaske ikke nogen stor Post, men man gør det paa Bekostning af, at Formuegrænserne ligeledes forhøjes fra 4 til 5 pCt., og her kan vi afgjort ikke være med. Der er hos os ingen Tilbøjelighed til at straffe Opsparingslyst og Opsparingsresultat mere end højst nødvendigt, og denne Forhøjelse kan vi aldeles ikke godkende.

Der er altsaa i Flertallets Ændringsforslag en saadan Blanding af godt og ondt set fra vort Synspunkt, at vi nødsages til at afholde os fra at stemme, og dette saa meget mere, som man i Udvalget fra Flertalpartiernes Side ikke har set sig i Stand til nogen Realitetsforhandling om de af os stillede Ændringsforslag.

A. M. Hansen: Idet jeg kan give min Tilslutning til den ærede Ordførers Redegørelse for de stillede Ændringsforslag, har jeg kun et Par enkelte Bemærkninger at gøre.

Jeg kan ikke give det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen Ret i, at Principet tvungen Folkeforsikring er knæsat ved Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag med de her stillede Ændringsforslag, i hvert Fald da ikke efter den Betydning, som det konservative Folkeparti lægger i denne Benævnelse. Bestemmelsen om, at alle voksne Personer skal være nydende eller bidragydende Medlemmer af en Sygekasse, samt at alle skal betale Invalidepræmie for eventuelt at sikre sig Invaliderente eller Ret til Aldersrente, har efter min Mening i og for sig ikke noget at gøre med tvungen Folkeforsikring. Det er en Tanke, som man meget naturligt ledes ind paa i Tider som disse, hvor vi oplever, at ens økonomiske

Forhold kan ændres i meget hurtigt og voldsomt Tempo.

Mange Personer i vort Land, som for 10 Aar siden ikke kunde have tænkt sig den Mulighed, at de skulde komme ud for at trænge til Aldersrente, vil paa Grund af de Krisetider, vi har gennemlevet, være i den Situation, at de nu maa se hen til dette som den eneste Redning for dem. Ud fra saadanne Tanker synes jeg, det er saare naturligt, at man siger: Da 1½ Million Personer i Danmark staar som Medlemmer af Sygekasser for at sikre sig Retten til Aldersrente, er det rimeligt, at den halve Million eller deromkring, hvis Formue eller Indtægt ligger over Grænsen for ubemidlede Sygekassemedlemmers Indtægter og Formuer, ogsaa sikrer sig mod den Eventualitet, at de en Gang kan faa Brug for Invaliderente og Aldersrente. Derfor er det, vi indfører den Bestemmelse, at man i hvert Fald skal staa som bidragydende Medlem af en Sygekasse, og ligeledes at alle voksne Personer i Landet skal betale deres Invalidepræmie.

I Anledning af det af det konservative Folkeparti stillede Ændringsforslag til § 15, hvormed det konservative Folkeparti i Betænkningen siger, at man ønsker, at Kommunerne fremdeles skal være frit stillede med Hensyn til Betalingen af Præmierne for saadanne, som ikke selv opfylder deres Forpligtelser, vil jeg gerne sige, at jeg kan ikke se, at der i den Form, som den Paragraf faar, naar Ændringsforslaget bliver vedtaget, ligger nogen Fare for Misbrug. Der er stillet saadanne Betingelser, at Misbrug ikke behøver at befrygtes. For at Kommunalbestyrelserne skal være pligtige til at betale Præmierne og Sygekassebidragene, skal det være paa Grundlag af Trang, foranlediget ved Sygdom, betydelig nedsat Arbejdsevne, længere Tids Arbejdsløshed, Indkaldelse til Militærtjeneste eller store Forsørgerberyder, og tilmed skal den vedkommende, som skal have Hjælpen, for at kunne faa den opfyldte Værdighedsbestemmelserne i Lovens § 38.

Der er, som jeg siger, stillet en Række Betingelser, som efter min Mening vil udelukke Misbrug af nævneværdigt Omfang. Og naar Betalingen af Sygekassebidraget og Invalidepræmie faktisk er Forudsætningen for, at den paagældende Person kan bevare sin Ret til Aldersrente og Invaliderente, saa maa man fra Samfundets Side drage Omsorg for, at ingen uden egen Skyld kommer ind i saadanne Forhold, at de mister Adgangen til disse Samfundsgoder. Derfor kan man, efter min Mening, ikke overlade det til det frie Skøn.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge